

वा० रा०

॥ ४० ॥

इत्युक्ते ब्रवीद् राम इति पाठे ॥ एवं कार्यसाधने कथमपि प्रतिज्ञाते सतीत्यर्थः ॥ बाणो ब्रह्मास्त्रसंयुतः ॥ २७ ॥ २८ ॥ उत्तरेणेत्येनं बतमव्ययं ॥ ममोत्तरेणासन्नोत्तरदेशे अग्नि
मदेश इति यावत् ॥ उत्तरशब्दोऽग्निमवाची ॥ यथाभवान् लोके ख्यातः पुण्यतमश्च एवं द्रुमकुल्य इति ख्यातः पुण्यतमः कश्चिदवकाशोस्ति ॥ २९ ॥ तत्र उभे दर्शनकर्मणी
येषां तादृशा बहवो दस्यवः पापाः संति ॥ ३० ॥ तैः पापकर्मभिः स्पर्शनं ममास्ति तत् पापं न सहेयं अतस्तत्रायममोघः शरो मुच्यतां ॥ ३१ ॥ सागरदर्शनादनंतरमिति

तमब्रवीत्तदारामः शृणु मे वरुणालय ॥ अमोघोऽयं महाबाणः कस्मिन्देशे निपात्यतां ॥ २७ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा तं च दृष्ट्वा महाशरं ॥
महोदधिर्महातेजाराघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ २८ ॥ उत्तरेणावकाशोस्ति कश्चित्पुण्यतरो मम ॥ द्रुमकुल्य इति ख्यातो लोके ख्यातो यथा भ
वान् ॥ २९ ॥ उग्रदर्शनकर्मणो बहवस्तत्र दस्यवः ॥ आभीरप्रमुखाः पापाः पिवंतिसलिलं मम ॥ ३० ॥ तैर्न तत्स्पर्शनं पापं सहेयं पापक
र्मभिः ॥ अमोघः क्रियतां राम अयं तत्र शरोत्तमः ॥ ३१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागरस्य महात्मनः ॥ मुमोच तं शरं दीप्तं परं सागरदर्शनात्
॥ ३२ ॥ तेन तन्मरुकांतारं पृथिव्यां किल विश्रुतं ॥ निपातितः शरो यत्र वज्राशनिसमप्रभः ॥ ३३ ॥ ननाद च तदा तत्र वसुधा शल्यपीडिता ॥
तस्माद्व्रणमुखात्तोयमुत्पपातर सा तलात् ॥ ३४ ॥ सबभूव तदा कूपो व्रण इत्येव विश्रुतः ॥ स ततं चोत्थितं तोयं समुद्रस्येव दृश्यते ॥ ३५ ॥
अवदारणशब्दश्च दारुणः समपद्यत ॥ तस्मात्तद्वाणपातेन अपः कुक्षिष्वशोषयत् ॥ ३६ ॥ विख्यातं त्रिपुलोकेषु मरुकांतारमेव च ॥
शोषयित्वा तु तं कुक्षिरामोदशरथात्मजः ॥ वरंतस्मै ददौ विद्वान्मरवे मरविक्रमः ॥ ३७ ॥

शरः पातितस्तत्स्थलं तेन हेतुना मरुकांतारमिति विश्रुतं ॥ ३३ ॥ व्रणमुखाद्ब्रह्मास्त्रकृतद्वारात् ॥ ३४ ॥ उत्थितं व्रणकूपादिति शेषः ॥ समुद्रस्य जलमिव प्रभूतमिति शेषः ॥
॥ ३५ ॥ तस्मादवदारणशब्दात् बाणपातेन हेतुना तद्देशस्य कुक्षिषु सरस्तटाकादिषु वर्तमानाः पुरातनीरपो दस्युजीवनसाधनीभूता अशोषयत् राम इति शेषः ॥ ३६ ॥ बाणशो
षितजलवच्चात्ततः परं मरुकांतारमिति ख्यातं ॥ मरवे मरुदेशाय ॥ ३७ ॥

यु० कां०

॥ ४० ॥